

Ο Γάμος στο Βυζάντιο (1)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Αναστασίας Δ. Βακαλούδη

απόσπασμα από το βιβλίο: *Καλλιστεία και Γάμος στο Βυζάντιο*, εκδ. Αδελφών Κυριακίδη 1998.

Ο λαϊκός γάμος

Κατά τους βυζαντινούς χρόνους, πριν από την τέλεση του γάμου πραγματοποιούνταν ο στολισμός του νυφικού θαλάμου που όπως και κατά την αρχαιότητα, ονομάζεται παστός. Εάν δεν επαρκούσαν τα στολίσματα, η οικογένεια της νύφης έπρεπε να δανειστεί από τους γείτονες. Συγγενείς και φίλοι έρριαναν τον παστό με λουλούδια κι έψαλλαν τραγούδια επαινετικά προς το γαμπρό και τη νύφη. Χαρακτηριστικά είναι τα άσματα που αναφέρει ο Κωνσταντίνος Πορφυρογέννητος και τα οποία απηύθυνε ο λαός προς την Αυγούστα κατά την τέλεση των γάμων της:

Και λέγουσι την φωνήν ήχ. α

άνθη εσώρευσα του αγρού, και εις την παστάδα εισήκα σπουδή

ζευγόνυμον ήλιον είδον εις χρυσέντιμον κλίνην

άλληλα ηγκαλίζοντο ποθητήν επιθυμίαν χαρά εις τα κάλλη αυτών τα
εγγλυκοθέατα, και ρόδα τα ροδεύμορφα

χαρά εις το ζεύγον το χρυσόν.

Το θέμα των γαμηλίων προσκλήσεων διευθετούνταν συνήθως από τους γονείς των μελλονύμφων αλλά και μέσω λαλετών ή καλεστών που ίσως άφηναν στα σπίτια των προσκεκλημένων μήλο, λεμόνι, μοσχοκάρφια ή παστέλι. ([περισσότερα...](#))